
ULUBIONE GRY NASZYCH DZIADKÓW

SPIS TREŚCI:

Podchody	2
Gra w państwa.....	3
Gra w kalasy lub granie w gumę	4
Chowany	5
Ulubiona gra Babci Zosi.....	6
Gra w dwa ognie.....	8
Szpak-Szpikor.....	9
Guma	10
Dwa Ognie.....	11
Klasy	12
Podchody	13
Karty-Wojna	14

Podchody

Podchody to ulubiona gra mojej Babci. Może się w nią bawić od czterech do ośmiu osób i więcej, w wieku od lat siedmiu. Moja Babcia miała 8 lat, gdy bawiła się w tę zabawę. Jest to gra, w którą należy

bawić się na dworze. Do zabawy potrzebny jest kij, albo kreda, żeby rysować strzałki.

Zabawa polega na tym, że gracze dzielą się na dwie drużyny. Jedna grupa rusza pierwsza, oznaczając trasę strzałkami. Druga grupa startuje jakiś (ustalony) czas później i podąża zgodnie z oznaczoną drogą. Jej zadaniem jest odnalezienie graczy z drużyny pierwszej, w przeciwnym razie drużyna szukająca przegrywa.

W tej grze ważna jest spostrzegawczość.

**O grze opowiedziała Pani Zofia Kukawka
– Babcia Dominika i Karola Kopra.**

Gra w państwa

Liczba graczy: Im więcej tym lepiej.

Wiek graczy: 10-12 lat.

Podłoże do gry: Najczęściej dzieci grały na podwórku.

Potrzebne akcesoria: Do tej gry była potrzebna piłka.

Zasady gry: Gra polegała na tym, aby osoba rzucająca piłkę mówiła nazwę państwa. Wyglądało to jak w dzisiejszych czasach gra w kolory.

Skucha: Ta osoba czekała na swoją kolejkę klęcząc.

Podpowiedzi: Gra jest bezpieczna dla dzieci.

Możliwe modyfikacje gry: Można zamiast nazw państw, mówić nazwy kolorów.

**O grze opowiedziała Pani Wanda Sitarska
- Babcia Oliwii Stachnik.**

Gra w kalasy lub granie w gumę

Liczba graczy: Im więcej tym lepiej (najczęściej od 5 do 7 lat).

Wiek graczy: 9-13 lat.

Podłoże do gry: Przed domem, na podwórku.

Potrzebne akcesoria: Kreda lub guma do skakania.

Zasady gry: Trzeba rzucać kamieniem na liczbę od 1-10, które był narysowane na chodniku i trzeba było skakać.

Skucha: Trzeba było czekać kolejkę.

Podpowiedzi: Ta gra jest bezpieczna dla dzieci.

Możliwe modyfikacje gry: Jest kilka wersji. Gdy skacze się przez gumę, śpiewa się różne piosenki.

**O grze opowiedziała Pani Teresa Twardo
– Babcia Oliwii Stachnik.**

Chowany

Liczba graczy: Im więcej tym lepiej.

Wiek graczy: 10-13 lat.

Podłoże do gry: Łąka lub las.

Potrzebne akcesoria: Do tej gry nie są potrzebne akcesoria.

Zasady gry: Trzeba chować się gdy jedna osoba liczy do 20.

Skucha: Można być znalezionym jako pierwszy.

Podpowiedzi: Ta gra jest bezpieczna dla dzieci.

**O grze opowiedział Pan Władysław Sitarski
– Dziadek Oliwii Stachnik.**

Ulubiona gra Babci Zosi

Ja: Babciu, jaka była Twoja ulubiona gra w dzieciństwie?

Babcia Zosia: Gra w klasy.

Ja: Ile osób mogło grać w klasy?

Babcia Zosia: Dowolna ilość.

Ja: W jakim wieku były osoby grające w klasy, i ile Ty miałaś lat, jak w nie grałaś?

Babcia Zosia: Najczęściej grały dzieci od 8 do 12 lat, ja grałam mając 8.

Ja: Czy do gry potrzebne było specjalne miejsce, specjalne podłoże?

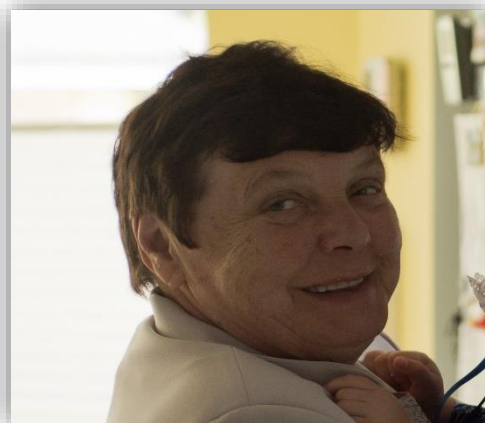
Babcia Zosia: W klasy bawiliśmy się na dworze, na ubitej ziemi bez trawy.

Ja: Jakie były potrzebne akcesoria?

Babcia Zosia: Krążek lub kamyk i patyk do rysowania linii.

Ja: Jakie były zasady gry?

Babcia Zosia: Na początku należy narysować prostokąt, który dzieli się na 6 mniejszych kwadratów, w których wpisujemy kolejne numery. Obok prostokąta rysuje się niebo i piekło, oddzielne pola, które mogą być okrągłe, półokrągłe lub trójkątne. Grę zaczyna ta osoba, która odwrócona tyłem pierwsza trafi kamieniem w pole z numerem 1.

Następnie należy wrzucić kamyk do pierwszej klasy, wskoczyć do niej na jednej nodze i skacząc starać się jednocześnie przesunąć kamyk do drugiej, a następnie do trzeciej klasy i do Nieba. W niebie można chwilę odpocząć, a następnie znów skacząc na jednej nodze należy pokonać razem z kamykiem kolejne klasy, aż do końca starając się aby kamyk nie wylądował w piekle. W kolejnej rundzie należy wrzucić kamyk do drugiej klasy i dalej tak jak przy pierwszej rundzie. Jeśli przejdziemy wszystkie klasy kolejny etap to zmiana nogi, a potem, znacznie trudniejsze skakanie z nogami na krzyż. Nie wolno było naskoczyć na linię, nie wolno było kamykiem trafić w linię, gdyż wypadało się z gry i wchodził następny gracz.

Ja: Babciu, czy masz jakieś podpowiedzi do gry? Czy ta gra jest bezpieczna dla dzieci?

Babcia Zosia: Trzeba uważać, żeby nie wskoczyć na linię, ale moim zdaniem jest to bardzo bezpieczna gra dla dzieci.

Ja: Czy były jakieś modyfikacje tej gry, czym się różniły?

Babcia Zosia: Były klasy rzucane, chłopak, który różnił się kształtem pola do gry.

Ja: Dziękuję Babciu za wywiad.

Babcia Zosia: Proszę bardzo.

**O grze opowiedziała Pani Zofia Kukawka
– Babcia Dominika i Karola Kopra.**

Gra w dwa ognie

Liczba graczy: Około dziesięciu.

Wiek graczy: Od siedmiu do dziesięciu lat.

Podłoże do gry: Zazwyczaj grało się na dworze.

Potrzebne akcesoria: Potrzebne są trzy piłki.

Zasady gry: Wybiera się dwie matki, a matki spośród graczy wybierają sobie drużyny.

Skucha: Można było odpaść, gdy zostało się trafionym jedną z trzech piłek.

Podpowiedzi: Najlepiej unikać piłek, aby nie zostać trafionym. Gra jest bezpieczna dla dzieci.

Możliwe modyfikacje gry: Można grać jedną piłką i może grać więcej lub mniej osób.

**O grze opowiedziała Pani Irena Wissuwa
– Babcia Macieja Wissuwy.**

Szpak-Szpikor

Liczba graczy: 2-5.

Wiek graczy: Od 7 lat.

Podłoże do gry: Zabawa na łące
lub boisku.

Potrzebne akcesoria: Pałka
z drewna długa i jedna krótka.

Zasady gry: Kopało się dołek, jeśli ktoś nie złapał kija, trzeba było
wyrzucić pałkę i liczyło się długości.

Skucha: Gdy się nie złapie kija, czeka się na kolejną rundę.

Podpowiedzi: Można było łapać w dwie ręce albo w jedną. Gra jest
bezpieczna.

O grze opowiedział Dziadek Emilii Mroziewicz.

Guma

Liczba graczy: Minimum 1 osoba (można sobie założyć gumę na krzesła).

Wiek graczy: Ok.8 lat.

Podłoże do gry: Można bawić się w tą zabawę wszędzie.

Potrzebne akcesoria: Gumka krawiecka.

Zasady gry: Było 10 poziomów. Przekładało się gumę od kostek po kolana, biodra, pas, pachy, szyję i potem się skakało.

Skucha: Gracz przegrywał grę na danym poziomie, jeżeli nie umiał jego przejść.

Podpowiedzi: Nie mam żadnych podpowiedzi, jest bezpieczna dla dzieci w każdym wieku.

Możliwe modyfikacje gry: Jest tylko jedna wersja.

**O grze opowiedziała Pani Bożena Majewska
– Babcia Antoniny Majewskiej.**

Dwa Ognie

Liczba graczy: Ok.10.

Wiek graczy: 7/8lat.

Podłoże do gry: Boisko.

Potrzebne akcesoria: Piłka.

Zasady gry: Gra polega na tym, że zbijasz drużynę przeciwną. Są dwie matki, jedna z jednej drużyny, druga z drugiej.

Skucha: Jak matka zbiła przeciwnika to ta osoba schodziła z boiska. I jak z jednej drużyny jedna osoba zostanie to ta drużyna wygrywa.

Podpowiedzi: Podpowiedzi brak. Gra jest bezpieczna.

Możliwe modyfikacje gry: Teraz jest tak, że np. są dwie matki naprzeciwko siebie, a grupa na jednej połowie uciekała przed piłką.

**O grze opowiedziała Pani Barbara Wojciechowska
– Babcia Aleksandry Wojciechowskiej.**

Klasy

Liczba graczy: 4-10 osób.

Wiek graczy: od 5 do 10 lat.

Podłoże do gry: Zabawa była na dworze.

Najczęściej na chodniku.

Potrzebne akcesoria: Kreda i kamyczek.

Zasady gry: Na chodniku lub ulicy rysowało się prostokąt podzielony np. na

dziesięć części, a na końcu rysowało się

kółko podzielone na pół. Każde pole było ponumerowane. Każda osoba musiała stanąć na początku prostokąta i rzucać kamyczkiem na kolejno ponumerowane pola. Kamyczek musiał idealnie spaść na dane pole. Skakało się na jednej nodze. Wygrywała ta osoba, która pierwsza bezbłędnie rzuci kamyczkiem na wszystkie pola i pokona skacząc na jednej nodze całą narysowaną figurę.

Skucha: Jak ktoś rzucił nieprawidłowo (np. nie na to pole albo kamyczek potoczył się na inne pole) to była skucha. Wtedy odpadało się z gry. Jeżeli było mniej dzieci, to to dziecko, które skusiło szło na koniec kolejki i traciło swój rzut.

Podpowiedzi: Trzeba było być skupionym na grze. Nie rozpraszać się i mieć celne oko. Ta gra jest bezpieczna dla dzieci.

**O grze opowiedziała Pani Helena Kurzyńska
– Babcia Bartosza Kurzyńskiego.**

Podchody

Liczba graczy: 10 osób.

Wiek graczy: 7 do 12 lat.

Podłoże do gry: Las.

Potrzebne akcesoria: Wygodne obuwie, latarki.

Zasady gry: Jedna osoba chowa rzeczy, a druga szuka i odgaduje.

Skucha: Brak.

Podpowiedzi: Brak .

Możliwe modyfikacje gry: Brak modyfikacji

**O grze opowiedziała Pani Jagoda Marońska
– Babcia Mai Marońskiej.**

Karty-Wojna

Liczba graczy: Minimum 2 (max zależy od ilości kart).

Wiek graczy: 9/10 lat.

Potrzebne akcesoria: Stół i karty.

Zasady gry: 1 gracz tasuje i rozdaje karty. Są karty od 2 do 10. Są także najlepsze karty: Walet, Dama, Król i As.

Gracze wykładają po jednej karcie i najmocniejsza karta wygrywa. Wygrany gracz zabiera wszystkie karty i odkłada je na kupkę. Ten kto ma najwięcej kart wygrywa. Jeżeli wyłoży się 2 takie same karty, to wtedy jest wojna. Wykłada się po 3 karty. Ostatnia najmocniejsza karta wygrywa i gracz zabiera wszystkie wyłożone karty i odkłada je na swoją kupkę.

Czy jest skucha?: Tak.

Czy są jakieś podpowiedzi?: Nie.

Czy gra jest bezpieczna dla dzieci?: Tak.

Czy gra występuje w różnych wersjach?: Nie.

**O grze opowiedziała Pani Bożena Kosewska
– Babcia Julii Ziemak.**